

Blansko 1140 - 2020

Plášť svatého Martina

č. 4, roč. 15; s přílohou Pláštík
občasník o životě katolické farnosti sv. Martina v Blansku

Slovo Otce Jiřího: Co nás ve farnosti o Vánocích čeká? To si dnes, několik dní před zahájením adventu, nikdo netroufne odhadnout :)

Proto bych chtěl poprosit, abyste sledovali aktuality na našich farních stránkách. Děkuju ze srdce všem, kteří se na jejich tvorbě i provozu podílejí!! V této době to pro nás všechny moc znamená.

A současně moc prosím generaci, která si ví rady s internetem, aby pomohla generaci, která si neví rady s internetem... Týká se to nejen aktualit a různých podnětů, ale také například přenosů našich bohoslužeb. Jsou mezi námi stále ještě senioři, kteří je dosud nesledovali!

Příklad za všechny: Nastala první z nedělí, kdy už se do kostela jít nesmělo a přešli jsme na online vysílání. Ranní mše svatá už byla však ohlášená, proto jsem se rozhodl ji v 7 hodin ráno také sloužit. Sám, bez kamer, bez vás, milovaných farníků. Jdu včas ke kostelu a po schodech vidím v ranním šeru přicházet schoulenou postavu jedné známé babičky: „Kdepak se tady berete?“ ptám se jí. Ona se na mě udiveně podívá a smutně odpoví: „Je neděle a nikde ani živáčka. Co se to děje?“ To jsem zase zůstal udivený já. „Je pandemie,“ povídám. Podívá se opět na mě: „Co je prosím?“ „???“ „To mám jít domů?“ „Ne,“ říkám jí rozhodně, „pojdte dál a budete tady za celou farnost, ano?“ A od té doby věrně chodí na každou mši svatou, za vás všechny, za celou farnost. I takovými cestami si nás Pán dokáže vést.

Vím, že bych vám měl teď napsat něco velmi povzbudivého. Nevím však proč, ale nějak se mě do psaní nechce, protože mně to až příliš připomíná situaci v kostele, kdy mluvím k těm, které nevidím. Přesto bych snad jednu moudrost v zásobě měl. Není ode mě. Je to rada, kterou nám, bohoslovcům, kteří jsme museli přerušit studium a jít na dva roky na vojnu, kladl na srdce náš vychovatel – spirituál, Otec František Opletal (mimochodem dnes devadesátník, dosud aktivně působící ve svém rodišti Ruprechtově a okolí): „Chlapci, opovažte se tu vojnu jen přežít. Vy ji musíte prožít!“ A tato moudrá slova patří určitě i dnes každému z nás, v této nelehké době!

Požehnaný advent i oslavu Narození našeho Pána vám všem, dobří lidé. Uchovejte si „dobrou vůli a zažijete již zde na zemi na zemi pokoj“ (to vám slibují nebeští andělé)!

Velké poděkování...

všem, kteří svými příspěvky pomáhají vytvářet nejen pro naše farní společenství tento časopis. Vím, že když oslovím někoho z dospělých, musí si ve svém plném programu najít prostor pro vytvoření článku. Když požádám děti, je to většinou úkol i pro rodiče. Dohlédnout na napsání textu nebo namalování obrázku, zkontrolovat, odeslat. A často je termín doslova „šibeniční“, jako třeba v případě tvoření tohoto čísla. Ale nikdy jsem od nikoho z oslovených neslyšela ne – nemůžu, nemám čas, nechci. Možná malý povzdech, ale vždy vstřícnost a ochota.

Tak tedy ještě jednou veliké poděkování vám všem, kteří jste svým příspěvkem (i v letech minulých) vytvářeli čísla Pláště/ Pláštiku. Naš farní časopis putuje často ke starým nebo nemocným lidem a oni tak díky němu získávají přehled o tom, co se ve farnosti děje. Dostává se dokonce i do rukou těch, kteří jinak kolem kostela chodí obloukem. A to není málo.

Těším se na další spolupráci s vámi všemi ochotnými spolutvůrci!

(Zlatuše Prudká)

A four-panel comic strip. Panel 1: A grey pony with a pink mane looks at a television. The screen shows a person in a purple ski suit and goggles, with other skiers in the background. Panel 2: The pony is shown from the chest up, looking thoughtful with its hand on its chin. A thought bubble above its head shows a pair of red skis and the word 'LYZE'. Panel 3: The pony is holding a large, wrapped yellow box, presumably the skis. In the background is a small wooden building with a sign that says 'LYZE' and shows a pair of red skis. Panel 4: The pony is wearing a red and yellow striped scarf and a red Santa hat, skiing down a snowy slope on red skis.

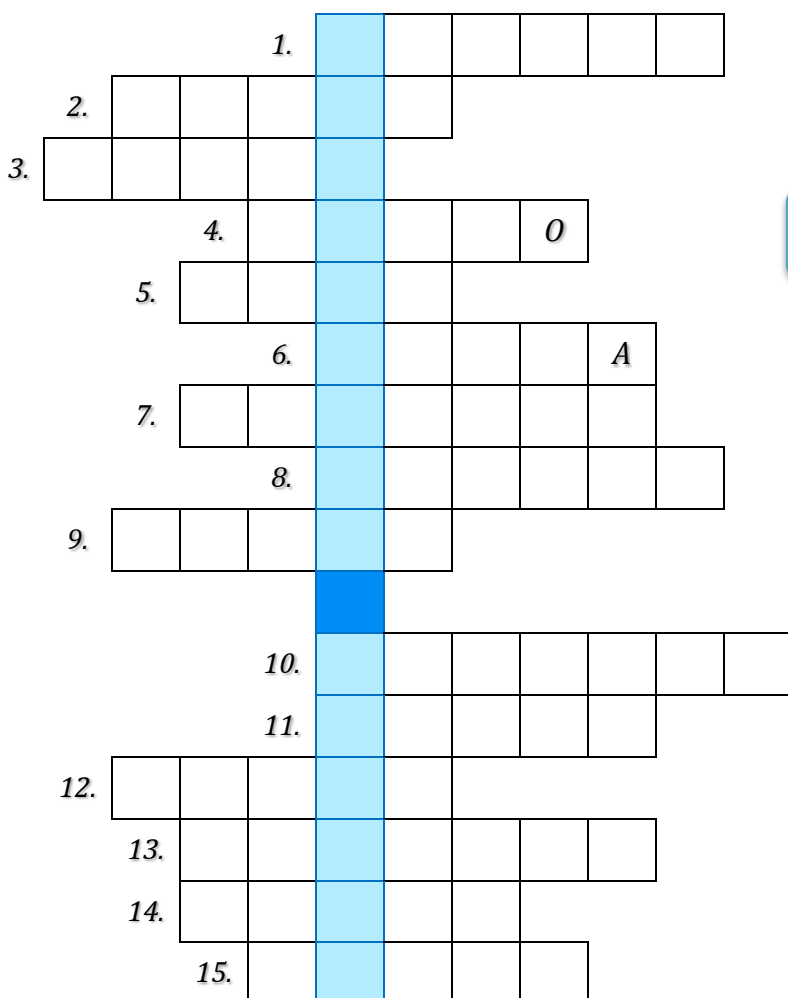
Zdroj: www.deti.vira.cz.

Soutěž: Poznáš české svaté?

Jméno a příjmení:

Podle nápovědy pozněj a napiš, o kterého českého světce se jedná:

Nápověda:	Uveď jméno českého světce:
druhý pražský biskup, atribut: pádlo	
česká kněžna, atribut: šála	
kněz, atribut: pět hvězd	
poustevník, atribut: ďábel v řetězech	
česká princezna, atribut: kostel	
kněz mučedník, žil na počátku třicetileté války	
česká šlechtična, atribut: děti, erb lvíce	
patron české země, atribut: kníže na koni	

Vánoční křížovka

Vylušti vánoční křížovku a vyjde Ti jeden ze symbolů Vánoc. Vyluštěnou tajenku napiš do prázdného rámečku:

Legenda

1. Město, kde se narodil Pán Ježíš.
2. Jméno Ježíšova pěstouna.
3. Země, kde se ukrývala Svatá rodina.
4. Jeden z darů tří Mudrců.
5. Místo, kde se Pán Ježíš narodil.
6. Další z darů tří Mudrců☺.
7. Kdo se první přišel poklonit Ježíškovi?
8. Tradiční písně s vánoční tematikou.
9. Evangelista, který píše o narození Ježíše.
10. Zlý král usilující o život Ježíška.
11. Světová strana, odkud přišli Mudrci.
12. Kdo zvěstoval P. Marii narození Ježíše?
13. Město, kde Ježíš vyrůstal.
14. Název římské provincie – rodiště Ježíše.
15. Jméno krále, z jehož rodu byl Josef.

Výsledek zašlete na adresu Pláštíku plastiksvmartina@gmail.com, nebo odevzdejte do sakristie do pátku **18. 12. 2020**. Všichni úspěšní řešitelé budou odměněni při mši svaté v neděli **20. 12. 2020**.

Rozhovor. 20 let Kolpingovy rodiny v Blansku

*V letošním roce oslavila **Kolpingova rodina v Blansku** 20 let od začátku svého působení. 20 let využívají děti širokou škálu kroužků, při kterých poznávají nejen nové věci, ale i samy sebe. Vedoucí kroužků se dětem dobrovolně s láskou věnují ve svém volném čase, a to je další plus, kterým se kroužky Kolpingovy rodiny liší od těch ostatních. Nejde jen o znalosti a vědomosti, jde i o navazování a upevňování nových kamarádství a vztahů. Vše v přátelské a laskavé atmosféře. Na pár slov o historii Kolpingova díla u nás v Blansku i obecně se redakce Pláště (a Pláštíku) obrátila na pana **Josefa Kupčíka**, který je předsedou Kolpingovy rodiny Blansko.*

Kolpingova rodina, Kolpingovo dílo. Tato slovní spojení slýcháme často, ale co si pod nimi konkrétně představit? Kde se vzala původní myšlenka. A kdo byl pan Kolping. To možná mnozí z nás neví. Bylo by možné to více přiblížit?

Blahoslavený Adolph Kolping, který se narodil v roce 1813 v Kerpen u Kolína n. Rýnem, nebyl pouze knězem, ale také žurnalistou, spisovatelem, žádaným řečníkem a díky jeho obětavému nasazení pro mladé tovaryše ho můžeme jistě označit za jednoho z prvních sociálních pedagogů. Nejdříve se vyučil, později začal studovat a stal se knězem. Chtěl ukázat mladým lidem, že život znamená více než každodenní práci a večerní vysedávání po hostincích. Adolph Kolping chtěl, aby se mladí lidé nebáli vzít život pevně do rukou a stali se angažovanými křesťany. Pomocníkem na této cestě jim má být živé společenství a pevné základy. Adolph Kolping vycházel z víry a důvěry v Boha, ale také z pevně zakotvené rodiny. V roce 1849 založil tovaryšský spolek v Kolíně n. Rýnem. Již za jeho života přesáhly jeho myšlenky a dílo hranice Německa. Adolph Kolping zemřel v roce 1865 v nedožitých 53 letech na rakovinu plic. Adolph Kolping byl 27. 10. 1991 v Římě blahoslaven papežem Janem Pavlem II.

Co je hlavní náplní Kolpingova díla.

Kolpingovo dílo v současné době působí na všech kontinentech. Spolek Kolpingovo dílo České republiky sdružuje jednotlivé pobočné spolky – Kolpingovy rodiny. Ty začaly v ČR ve své novodobé historii vznikat v roce 1993 po založení centrálního svazu sídlícího ve Žďáru nad Sázavou. Kolpingovy rodiny jsou základními články Kolpingova díla, mají vlastní právní subjektivitu a zvolené představenstvo. To rozhoduje o činnosti a směřování aktivit Kolpingovy rodiny. Působí v rámci farností, jejichž jsou nedílnou součástí, a snaží se za podpory duchovního správce aktivně podílet na životě farní obce. Veškeré aktivity jsou otevřeny nejen pro členy, ale také pro širokou veřejnost. Většina Kolpingových rodin se zaměřuje především na práci s dětmi a mládeží. Snaží se je motivovat k aktivnímu zapojení do činnosti a podpoření zájmu o dění v jejich okolí a ve společnosti. Organizují celoroční volnočasové aktivity, kroužky nebo letní tábory. V rámci farností organizují také duchovní a kulturní akce.

Kdy se tato myšlenka dostává k nám do České republiky.

Prvními nositeli myšlenek našeho zakladatele, německého katolického kněze Adolpha Kolpinga, byly Jednoty katolických tovaryšů, které v českých zemích působily od poloviny 19. století až do začátku 2. světové války. Dne 21. 10. 1992 bylo založeno občanské sdružení Kolpingovo dílo ČR, které se přihlásilo k odkazu těchto jednot. Centrum Kolpingova díla ČR se nachází ve Žďáře nad Sázavou. V současné době je registrováno okolo 700 členů v 38 Kolpingových rodinách, které působí na území celé České republiky.

Stál jsi u počátků Kolpingu v naší farnosti, odkud ses o něm dozvěděl a co bylo hlavní ve Tvém rozhodnutí „jít do toho“.

Někdy v roce 1997 mě seznámil s činností Kolpingova díla jeho tehdejší předseda Stanislav Bělehrádek. Od té doby ve mně zrála myšlenka založit Kolpingovu rodinu Blansko. To se setkal s potřebou vytvořit zázemí pro letecké modeláře v roce 2000. Založení velmi napomohla neuvěřitelně nadšená podpora našeho pana faráře. Otec Jiří Kaňa nás od začátku velmi aktivně podporuje jako duchovní správce Kolpingovy rodiny Blansko. Patří mu veliké poděkování.

Jaké byly počátky Kolpingova působení v naší farnosti?

Kolpingovu rodinu Blansko vedeme v tandemu s Ivanem Mrázkem. Hned od založení v roce 2000 jsme rozjeli projekt „Zlaté české ručičky“, v rámci kterého jsme provozovali dva pravidelné kroužky. Výtvarný kroužek a kroužek leteckých modelářů. Fungovali jsme v pronajatých prostorách v suterénu bývalé školky na ul. Sladkovského. Také jsme hned od prvního roku činnosti začali dělat tzv. Vánoční výstavu. Na ní jsme předváděli výrobky dětí v kroužcích nejdříve jen rodičům a později i široké veřejnosti. Pro kluky z kroužku leteckých modelářů jsme začali pořádat týdenní prázdninové soustředění. Od začátku jsme také převzali organizování dětského karnevalu ve spolupráci se Společností Katolického domu.

Později nám prostory přestávaly stačit, tak jsme se brigádnicky především s kluky z kroužku leteckých modelářů pustili do zprovoznění prostor v suterénu Katolického domu. Výkopem a izolací jsme odvlhčovali zdi, vykopali jímku na přečerpávání vody, vybudovali betonové schodiště, opravili elektroinstalaci a osvětlení, zavedli vodu a vestavěli WC. Z brněnských veletrhů se nám podařilo získat první nábytek – stoly, židle, lednici, vařič, koberce. Nové prostory jsme začali užívat od roku 2002. Vánoční výstavu jsme začali pořádat jako dvoudenní v sále Katolického domu a přizvali na ni další organizace, které se zabývají rukodělnou činností. Mezi prvními byl Klub lodních modelářů Blansko.

Jenže se ukázalo, že prostory v suterénu Katolického domu se nepodařilo úplně odvlhčit, takže prostředí pro naši činnost nebylo zrovna ideální. Oblastní charita Blansko si budovala nový objekt naproti kostelu. Koncem roku 2004 uvolnila užívané prostory modrého domečku nad Katolickým domem. Využili jsme toho a od 1. 2. 2005 jsme si tento domeček od Společnosti Katolického domu pronajali a přenesli sem činnost kroužků.

V roce 2012 byla dokončena výstavba nové fary. Stará fara začala sloužit pro různé aktivity farnosti. I my jsme se přes prázdniny přestěhovali do nových Staré fary a prostor v Centru sv. Martina.

Kolik kroužků dnes funguje v naší farnosti a kolik dobrovolníků se dětem věnuje?

V rámci Kolpingovy rodiny Blansko vznikly v roce 2000 kroužek leteckých modelářů (který se později rozdělil na kroužky dva) a výtvarný kroužek, v roce 2001 byl otevřen elektrotechnický kroužek a od nového školního roku 2002 zahájil svoji činnost fotografický kroužek, který později v roce 2005 svoji činnost ukončil. V roce 2006 byl založen divadelní kroužek. V roce 2007 jsme otevřeli dva nové kroužky, a to řezbářský kroužek a kroužek „šikovné ruce“. Od roku 2008 provozujeme kroužek pečovatelský o zvířata, který jsme od r. 2012 přejmenovali na chovatelský kroužek. Od roku 2008 také provozujeme klub pohybových aktivit mládeže v přírodě. Klub pohybových aktivit mládeže v přírodě realizuje projekt „Vykoukněme z města ven“. Od roku 2012 jsme rozšířili kroužky o zámečnický kroužek a zahradnický kroužek. Od roku 2014 provozujeme kroužek tvoření pro zdobení. Od konce roku 2014 máme kroužek Tradice u pece. Od školního roku 2015 provozujeme kroužek šití. V roce 2019 jsme rozdělili řezbářský kroužek na dva, přejmenovali elektrotechnický kroužek na kroužek programování a elektrotechniky a otevřeli dva nové kroužky, a to kroužek začínajících kuchařů a kroužek vaření. V letošním školním roce ukončil svoji činnost kroužek leteckých modelářů.

Kroužky vyvíjí svou činnost pravidelně jedenkrát za týden v klubovnách, dílnách a venkovních prostorách Centra sv. Martina v Blansku, v prostorách Katolického domu v Blansku a v areálu TJ Orel Blansko. Vedle pravidelné kroužkové činnosti pořádáme (výlety, dětský karneval, soutěže a výstavy prací pro veřejnost) nebo se účastníme (divadelní přehlídky, BambiFest, vánoční rukodělná dílna, výstavy) i jednorázových akcí.

Každý kroužek nebo aktivitu vedou dobrovolníci. Jejich počet je proměnlivý. Za jejich práci jim patří velké uznání.

Kroužky Kolpingovy rodiny získávají finanční podporu z různých stran.

Už od roku 2001 nás v činnosti finančně podporovalo Město Blansko, Jihomoravský kraj a sponzoři. Děkujeme jim.

Máš představu o tom, jak funguje Kolpingova rodina v jiných farnostech?

Jak kde. V pravidelné kroužkové činnosti jsme docela jedineční. Někde se zaměřují na setkávání ve společenství, někde provozují letní tábory. Tam, kde nemají na rozdíl od nás podporu farnosti, to mají dost těžké. Snažíme se je povzbuzovat na celostátních setkáních Kolpingových rodin.

Duchovním správcem Kolpingova díla ČR je současný pražský arcibiskup Mons. Dominik Duka. V loňském roce jsme ho mohli přivítat i u nás v blanenské farnosti. Jaký byl hlavní cíl jeho návštěvy a jaké byly jeho dojmy?

Když jsem panu kardinálovi na představenstvu Kolpingova díla ČR vyprávěl o fungování naší farnosti, tak prohlásil, že to chce vidět. Ukázali jsme mu naši živou farnost, do které jsou zapojeny nejrůznější aktivity, spolky a společenství. Také naše Kolpingova rodina Blansko. Z ohlasů vím, že byl nadšený.

A co plány do budoucna?

Od začátku jsme se zaměřili na rukodělné činnosti. V tom chceme pokračovat. Vidíme, že tato aktivita má ve farnosti svoje místo.

Moc děkuji za zajímavý rozhovor, díky kterému teď o o Kolpingově rodině víme o něco víc. Přejeme hodně trpělivosti Tobě i všem vedoucím kroužků a veliké díky za vaši obětavou službu.

Postřehy a příspěvky

V sobotu za Středou

V sobotu jsme se vydali do Brna s dětmi naší farnosti, s rodiči a Otcem Jiřím. V Brně na nádraží na nás už čekala druhá skupinka dětí s Otcem Metodějem. Od vlakového nádraží jsme šli k jezuitskému kostelu. Tam jsme měli možnost vidět novou sochu jezuity Martina Středy. Socha má u nohou poslední vystřelenou dělovou kouli, hlavu má natočenou na kostel sv. Jakuba. Tam se nachází hrobka Raduita de Souches. Martin Středa byl jezuitský kněz. Modlil se k Panně Marii, když Brno obléhali Švédové se svým vojskem. Brno však nedobyli.

V kostele nám Otec Metoděj a Vendy povyprávěli moc zajímavých věcí a pak nás rozdělili do týmů. Týmy byly jablka, hrušky a švestky. Měli jsme za úkol sestavit kousky obrázku a holky měly možnost vyzkoušet, jaké je to být ministrantem. Když jsme dohráli, vydali jsme se k Petrovu. Tam nás už očekával jáhen Jirka i s obědem. S ním jsme se rozloučili, ale naše putování ještě nekončí.

Na Starém Brně jsme navštívili Baziliku Nanebevzetí Panny Marie. Kostel byl veliký a krásný.

Na oltáři byl obrázek Černé Panny Marie, všechno jsme si s dětmi prohlédli. Pomodlili jsme se a poděkovali jsme. Výlet se moc líbil a vydařil a i počasí nám přálo. Moc se těšíme na další skvělý den.

(Barunka Tuhárska)

Koláč pro hospic

Farnost svatého Martina ve „velkém“ -:)) pekla koláče pro hospic svatého Martina již dvakrát. Díky šikovným a obětavým ženám naší farnosti, které pekly vždy po skupinkách asi 10 žen, se upeklo přes 1 400 větších koláčů z 34 kg mouky.

Plnily se tvarohem, mákem a povidlím, takže každý si mohl vybrat podle chuti. Při pečení jsme si povykládaly, zasmály, naučily péct ve „velkém“ a ještě přispěly k dobré věci. Děkuje všem.

(Růžena Harestová)

Sbírku "Koláč pro hospic" u nás v Blansku pořádáme každoročně. Co znamená slovo hospic? Je to zařízení, které provozuje naše Charita.

Lékaři a sestry z Charity se starají o těžce nemocné lidi doma v jejich rodinách. Díky tomu mohou poslední chvíle svého života umírající prožít obklopeni svými nejbližšími, místo toho, aby je trávili jen v nemocnici. Takže, když jste si 7. října v Blansku zakoupili koláč v rámci této sbírky, peníze, které jste vložili jako dar do pokladničky, poslouží třeba na nákup léků pro někoho, kdo brzy zemře nebo na zaplacení lékařské péče těmito lidmi. Na své nejbližší nesmíme nikdy zapomínat!

(Dana Buchlovská)

Vzpomínka na všechny zemřelé

Byl velký svátek Všech Svatých a vzpomínali jsme na zemřelé. Naše rodina nemá na blanenském hřbitově nikoho, ale stejně sem celoročně chodíme. Děti si tady našly opuštěný hrob, na který chodíme zapalovat svíčky nebo v létě zalévat kytičky. Máme to tu rádi, protože se můžeme dozvědět různé příběhy lidí, a to děti hodně zajímá. A najdeme zde i ponaučení, nejvíce je pro mě verš: „Co jste vy, byli jsme i my, co jsme my, budete i vy.“

Mrzí mě, že je v tuto dobu propagován Halloween, je to vidět i v dopoledních pohádkách pro děti, kdy se děti ptali: „No, co máme zítra za svátek? No přece Halloween.“ A už to začalo: převlékání za strašidla a dlabání dýní do podivných šklebů. Škoda, že nepobídnou děti, aby vzaly rodiče, svíčku a zapálili ji na hřbitově. A to si myslím, že je pro dětské oči krásný zážitek.

Určitě máme obrovskou výhodu, že věříme v Pána Ježíše, že po smrti přijdeme domů. Ostatní mohou brát hřbitov jako místo smutku, bojí se dětských otázek. Je možné, že proto toto místo nevyhledávají a je pro ně lepší přijmout zábavu v podobě nic neříkajícího strašení.

(Pavla Pšikalová, obrázky Anetka a Kristýnka Pšikalovy)

Svatý Martin letos jinak

Náš Martin

Který je ten Váš Martin? Je to snad manžel, tatínek, dědeček, syn, strýc nebo sv. Martin? Tuto otázku jsem položila členům naší rodiny. Na kterého Martina si jako prvního vzpomněli;

Já znám Martina, který bydlí nedaleko našeho domu, koní má několik. Jeho koně nebydlí ve stáji, ale v kapotě aut. Martin, kterého znám jezdí závody aut ☺ a je to můj strejda.

Moje mamka zná víc Martinů. Začala hned mluvit o několika. Jeden Martin hraje v kapele, hraje zdarma a dokáže potěšit každého posluchače. Druhý Martin je kolega z její práce, dokáže mluvit s lidmi o jejich radostech i starostech a dokonce umí pilotovat letadlo. Mamka mluvila ještě dál, ale to by bylo moc dlouhé.

Moje sestra zná svatého Martina, nesetkává se s ním často, většinou tak jedenkrát ročně, ale letos to bylo jen pomocí počítače a to díky šikovným lidem, kteří i přes komplikovanou situaci, která nyní panuje, zajistili příjezd sv. Martina do Blanska.

Tatínek si taky vzpomněl na sv. Martina, ale dokázal říct proč. Maminka říká, že tatínek letos neměl ten martinský oběd v restauraci, tak asi proto si vzpomněl na svatého Martina. Za několik to tatínek doplnil a řekl, že si vzpomněl na herce Martina Hubu, který hrál svatého Martina v pohádce Anděl páně ☺.

A co ten Váš Martin?

*(Magdaléna Dyčková,
4,5 roku)
(sv. Martin, jak si povídá
s otcem Jiřím)*

Jak jsme oslavili slavnost sv. Martina, našeho patrona?

Slavnost jsme si vychutnali každý po svém, ale i společně.

V sobotu večer se pekly svatomartinské rohlíky s mákem. V neděli dopoledne jsme sledovali přímý přenos mše z našeho kostela. Kromě svatého Martina, který všechny pozdravil, se nám moc líbily i fotografie a video. Odhadujeme, že bylo asi deset let staré. Byli jsme na něm ještě úplně mimina. Poznali jsme na něm i jiné lidi z farnosti. Svatomartinská husa na nedělní oběd byla moc dobrá. Při obědě jsme oslavili nejen svátek našeho patrona, ale taky svátek bráčky Martina. Líbily se mu dárky, které dostal. V neděli odpoledne jsme pak šli ještě pěšky na hřbitov a po cestě zpátky jsme to vzali přes všechna možná dětská hřiště. Jirkovi chutnaly na svačinu svatomartinské rohlíky. Ve středu jsme s mamkou vystříhli bílého koně z papíru a dokreslili na něho i svatého Martina. Jirka s Martinem vystříhali i vločky a přilepili je na okno. Slavnost se povedla.

Děkujeme všem, kteří připravili postřehovou výzvu, psali básničky na chodníky a dělali mnoho jiného pro to, aby měli všichni ve městě radost a slavnostní náladu.

(Vojta, Liduška, Martin a Jirka Půlkrábkovi)

Na sv. Martina jsem byla se sestrou na mši svaté. Celou dobu jsme byly v dětské kapli. Byly jsme oblečené v krojích a nesly jsme dary. Potom jsme byly před kostelem a vítali jsme s Otcem Jiřím a panem starostou sv. Martina. Venku byla dost velká zima, ale zase jsem měla možnost pozdravit po roce sv. Martina.

(Esterka Havlenová)

Tento rok jsme doma svátek svatého Martina oslavili doma. V sobotu jsme měli k obědu kuře místo kachny se zelím a knedlíkem a v neděli jsme se dívali na mši svatou přes online přenos a příjezd svatého Martino po mši svaté. Odpoledne se projít po Blansku.

(Alžběta Svobodová)

10x se sv. Martinem

Když šli rodiče nakupovat, našli cedulky, které byly umístěny na stromech u řeky. Text na cedulkách si přečetli, a když přišli domů, našli informace a vytiskli prázdnou tajenku a mapu. Moje starší sestra luštit nechtěla, tak jsem šla já s mamkou do parku u řeky a hledaly jsme cedulky. Na každé cedulce byla část „lušťovky“ a to jsem napsala do tajenky.

Další den jsme šly na rodinnou procházku po Blansku a našli jsme další „lušťovky“, které jsem zapsala do tajenky. Poslední „lušťovka“ byla u kostela,

který máme nejbliž od našeho domu, tak jsme s mamkou šly až pozdě večer (před devátou hodinou), ale našly jsme jen jednu „lušťovku“, a tak jsme zjistily, že nám nějaké chybí. Protože jsme měly čelovku, šly jsme ještě do parku k řece a tam jsme zjistily, že jsou ještě další „lušťovky“, které jsem neopsala. Tak jsem byla ráda, že mi tajenka vyšla. Děkuji za pěkný nápad a těším se na další VÁNOČNÍ luštění ☺.

(Kamille Vondrová)

Co nového v areálu Sv. Martina

Na podzim, i když to tak nevypadá, se toho musí před zimou ještě hodně stihnout. Zazimovat zahradu, zasadit nové stromky a keře, aby všechno mohlo příští rok na jaře vykvést a nést plody. I na naší farní zahradě jsme sklízeli poslední zeleninu a ovoce, hrabali listí, aby se ježečkové měli kde schovat před zimou. Zasázeli jsme a oplotili nové stromky, takže se za pár roků dočkáme třešní, švestek, jablek a ořechů. Schválně, jestli někdo dokáže všechny nové stromky spočítat.

U zvířat to je podobné. Taky se pro ně musí připravit zásoby na zimu. Před karanténou jsme stihli nasušit seno a sklidit řepu pro naše ovečky a králíka. Ve spodní části zahrady u Lotosu je nový kompost a nový vyvýšený záhonek pro pěstování bylinek a zeleniny. Hned vedle je opravený a oplocený kousek zahrady, kde budou možná brzy noví zvířecí kamarádi nebo spíš kamarádky slepice J.

Také některá odrážedla a hračky se musely umýt a uklidit, aby je mráz přes zimu nepoškodil a mohly si s nimi děti zase na jaře hrát.

(Lucka Havlenová)

Letos to bylo na farní zahradě trochu jiné. Sice jsme se nemohli potkávat ve větších skupinách, ale pár se nás vždycky sešlo, tak jsme snad udělali a stihli všechno, co bylo potřeba. Na jaře jsme vyseli zeleninu, aby děti v kroužku viděli, jak roste. Nakonec jsme se v kroužku potkali jen párkrát, ale zelenině to nevadilo a pěkně po deštích narostla. Vyseli a vysadili jsme i květiny, abychom mohli celé léto zdobit kostel k větší cti a slávě Boží.

Letos přišel první mrazík až skoro v listopadu, tak jsme měli dlouho dostatek květin. Na to, jaké bylo suché jaro, přes léto dost přišlo a pěkně narostlo i ovoce na stromech. Koncem jara dozrály kamčatské borůvky, pak se začaly červenat jahody a černat muchovník (amelanchier). Letos byly keře opravdu obsypané. Pak přišel čas rybízů a angreštů, které se daly ochutnávat do půlky prázdnin. Otec Jiří nabízel jablka, hrušky a švestky na letních farních kavárnách.

Na zahradě nechal Otec Jiří opravit chodníček a okolí u Panny Marie Lurdské. Celý podzim jsem měla pomocníky na sbírání ořechů, tak se možná podaří se sejít u jejich loupání. Na podzim se nám ještě podařilo vysadit nějaké stromky v zadní části zahrady. Tak až vyrostou, bude zase co ochutnávat. Teď se pracuje na chráničkách, aby nám kmeny neokousaly ovečky.

(Jitka Svobodová)

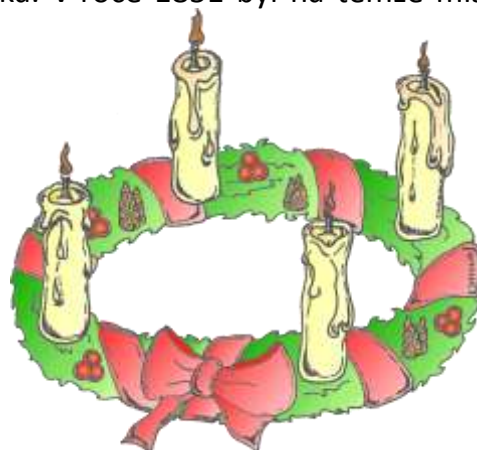
Okénko pro zvědavé

Adventní věnec

Za historií adventního věnce bychom se museli vydat do Hamburku v roce 1839. V útulku pro opuštěné děti tehdy pracoval Johann Hinrich Wichern. A toho napadlo, jak dětem zkrátit čekání na Vánoce. Na staré dřevěné kolo připevnil 19 malých červených svíček pro všední dny a 4 bílé velké pro neděle. Věnec zavěsil ze stropu. Každý den se nejprve v polední přestávce, později za svítání při krátké pobožnosti zapálila jedna svíčka. V roce 1851 byl na téže místě vyzdoben věnec jedlovými větvíčkami.

Zvyk zdobit adventní věnec, později měl jen 4 svíce, se nejprve šířil v protestanském prostředí a odtud se ve 20. století dostal i do katolických kostelů.

Věnce ze zelených větví se objevují v luteránském prostředí už od 16. století a také je můžeme objevit v dobách předkřesťanských, kdy měly poskytnout příbytek dobrým duchům. Ale za současný adventní věnec můžeme poděkovat mladému protestanskému teologovi a nedočkavým dětem.

Tipy na zimní výlety

Vyrazte do přírody a bavte se se skrytými příběhy

Úžasnou možnost spojit vycházku do přírody se zábavou a poučením nabízí hra Skryté příběhy. Pomocí mobilní aplikace se vydáte za dobrodružstvím se skutečnými osobnostmi a skutečnými příběhy, kterým nechybí napětí a mnohdy i nebezpečí. Během několika zastavení vás váš mobilní průvodce seznámí s událostí, které se účastníte i s úkoly, které musíte splnit, aby vaše putování došlo ke zdárnému konci.

Za prvním příběhem nemusíte chodit daleko. Během 8 zastavení v různých částech Blanska se dozvíte, co vše musel podniknout majitel blanenských železáren kníže Salm, pokud chtěl získat plány na textilní stroje z Anglie a na výrobu umělecké litiny. A nejen to, můžete být knížeti významnými pomocníky v jeho smělém plánu.

Na hradě Veveří se vydáte za tajemstvím templářského pokladu, u Pernštejna si musíte poradit s celým švédským vojskem a ještě vymyslet, jak pomoci obléhanému Brnu.

Každá z cest je výzvou, která se neopakuje, a věřím, že bavit budou všechny příběhy nejen vás, děti, ale i vaše rodiče.

Tak neváhejte! Bližší informace najdete na:

<https://www.skrytepribeh.cz/>

K pramenům říčky Punkvy

Říčka Punkva vzniká v podzemí soutokem Bílé vody a Sloupského potoka. Hlavní zdrojnicí Sloupského potoka je říčka Luha. A právě její pramen uprostřed lesů Dražanské vrchoviny u Benešova je považován za jeden z pramenů ponorné říčky Punkvy, která jinak světlo světa poprvé spatří na dně propasti Macocha. Punkva je nejdelším podzemním tokem v České republice a její název je odvozený od slovesa „poniknutí“, což byl výraz pro „klesnout“.

Pokud se rozhodnete zmíněný pramen navštívit, můžete po zpevněné lesní cestě vyrazit z Benešova. Během asi 2 km úseku minete nejvyšší vrchol Dražanské vrchoviny Skalky (735 m. n. m.). K vidění je zde meteoradar, který v pravidelných intervalech měří odrazy od oblačnosti až do vzdálenosti 250 km. Tyto informace jsou pak využívány pro odhady předpovědi počasí a varování před nebezpečnými povětrnostními jevy.

Samotné místo kolem pramene je velmi příjemné a kromě ochutnání lahodné studené vody nabízí i lavičky k odpočinku.

Za mlýnky do Pílského údolí

Malebná zřícenina boskovského hradu je viditelná už z dálky a láká k návštěvě. Pokud milovník památek objeví i krásný empírový zámek, většinou zůstává na hradním kopci, aniž tuší, že pod ním, v půvabném údolí říčky Bělé lze také pokochat oko i duši. Díky umění pana Pavla Borka vás zde přivítají dřevěné postavičky, vodníci a klapající mlýnky. Mají připomenout, že kdysi tu stály dva mlýny a tři rybníky, které poháněly pilu a sklárnu. Auto lze zaparkovat na konci Pílského údolí a trasu podél potoka projít po zpevněné cestě (lze i s kočárkem). Pokud si chcete udělat delší výlet a nelekají vás kopce, je možné projít si malý okruh listnatými lesy kolem boskovského hradu.

Co nás čeká ve farnosti

a doufáme, že se i s Boží pomocí podaří uskutečnit v období adventu a Vánoc:

Advent v naší farnosti

- **Biblická hodina**

Otec Jiří bude od letošního adventu připravovat krátké biblické hodiny jako přípravu na nedělní mši svatou a její bohoslužbu slova. K shlédnutí budou na farních stránkách vždy koncem týdne.

- **Adventní nástěnka pro děti a rodiny bude letos v předsíni kostela**

Letošní citát, který nás bude doprovázet: „Přijď a obnov tvář země“. Základem je každodenní modlitba spojená s konkrétní snahou. Zemi představuje nástěnka pokrytá útržky novin. Naši ochotu svěřit Bohu svůj život připomínají nakreslené dlaně směřující v modlitbě k Bohu a různé tvary barevného papíru, které se každý den na nástěnku lepí. Když se pak se do prázdných dlaní o Vánocích umístí obrázek narozeného Božího Syna, uvědomíme si, jak velká je Boží láska k nám.

- **Advent v rodinách**

V neděli si rodiny mohly vyzvednout dřevěný adventní věnec (*díky panu Mrázkovi za jeho ochotu a čas při výrobě*). Součástí balíčku byl také námět na každodenní společnou rodinnou modlitbu a návod, jak věnec ozdobit. Každý den bude také v sekci „děti, mládež,...“ na farním webu umístěn QR kód skrývající každodenní překvapení.

Advent v našem městě

Kultura Blansko připravuje pro letošní adventní soboty speciální program. Bude to jiné, než v uplynulých letech, ale určitě také zajímavé a povzbudivé. Odehrávat se bude nejen u vánočního stromu. Sledujte, prosím, aktuální informace.

- **Adventní věnec na náměstí**

Na náměstí přibude k vánočnímu stromu letos poprvé také adventní věnec. Každou sobotu se v 18 hodin rozsvítí nová svíce a zazní sváteční slovo (v online přenosu).

- **Andělská hvězdička**

Na sobotu 5.12. je pro celé město připravená naprostá novinka! Na první pohled velmi prostá, ale přitom velmi významná akce: **Andělská hvězdička**. Děti i dospělí si vyrobí hvězdičku, (návod bude na internetu) kterou budou celý den nosit na šatech (na čele...) při všech svých cestách po městě. Zároveň by měli mít u sebe drobné dárky k obdarování náhodných kolemjdoucích. Proto tento den dostal název **Andělská sobota**, a proto také všechny děti, které ten den rozdávaly dobro s radostí...

- **Svatý Mikuláš**

... si budou moci vyzvednout v podvečer u adventního věnce na náměstí Republiky dárek. Dostanou jej přímo od svatého Mikuláše. Ten se pak ujme i rozsvícení druhé svíce na adventním věnci a promluví v přímém přenosu. V kostele bude pro děti – dobré anděle, připraven malý dárek od svatého Mikuláše také následujícího dne, 6. 12., kdy má právě tento světec svátek.

Dárek od srdce potěší nejvíce

Letos jsme zvolili variantu domácí vánoční dílny. Jejím cílem je vést děti k tomu, aby se učily obdarovávat své blízké srdcem, tedy dárkem od srdce. Na farních stránkách najdou každý týden videonávod na výrobu dárků a v neděli dopoledne si mohou v kostele vyzvednout nezbytný materiál. Kdo nestihl, tak se ještě může stavit v úterý na to na Staré faře od 16 do 17:30 hod.

V prvním adventním týdnu to budou dárky, které mohou děti i dospělí využít k rozdávání už o Andělské sobotě! Kdo nám pošle na farní adresu fotku z obdarování, udělá radost nejen redakci našich stránek, ale i jejich čtenářům.

Vánoční oplatky

Do každé rodiny už jsou připravené velké vánoční oplatky. Upekla nám je, jako každý rok, Charita z Bílé Vody. Vyzvednout si je můžete při návštěvě kostela, o 4. ne-děli adventní dopoledne a pak i v rámci zpovídání. Poslouží k tomu, abyste si je doma u štědrovečerního stolu rozlámali jako chleba, na znamení společenství. Vezměte je proto nejen pro sebe, ale i své známé a přátele a vysvětlete jim jejich smysl. V každém sáčku najdete oplatky dva, takže i to je výzva k rozdělení se s druhou rodinou.

Svátost smíření

Velmi pravděpodobně se nebude moci zpovídat tak, jak jsme zvyklí, o poslední adventní neděli v kostele a na Katolickém domě.

Proto máme v záloze osvědčený „dušičkový model“. V předvánočním týdnu (konkrétní dny ještě budou upřesněny v ohláškách) vždy od 9 do 10 hod a odpoledne od 16 do 18 hod budou v kostele zpovídat s Otcem Jiřím kněží-hosté (rozpis bude rovněž upřesněn). Zároveň budete mít příležitost ke svatému přijímání.

Betlémské světlo

A v neposlední řadě nás všechny určitě potěší i světlo z Betléma. Světlo z jeskyně Narození Páně bude mít zvlášť letos velký význam pro všechny jako symbol POKOJE, v duchu zpěvu andělů nad Betlémem. Skauti je budou vydávat na vícero místech 23.12. (bude upřesněno) a pak 24.12. na Zámku, u hřbitova a v kostele do 13 hodin.

Půlnoční a Hod Boží vánoční

Pokud nebude letos „půlnoční“ pro veřejnost, a zatím to vypadá, že spíš ne..., tak vám nabídneme, kromě online přenosu, také otevřený kostel po celý Štědrý den, až do 17:00 hod. Můžete přijít k tichému odpočinku a modlitbě. V předsíni bude do 13:00 ještě Betlémské světlo, potom zůstane v Lurdské jeskyni.

O slavnosti Narození Páně by byla mše svatá přenášena online a po ní bude kostel otevřen ke svatému přijímání tradičně až do oběda. Přístupný bude i kostelní betlém.

Kostelní betlém

Ani letos na kostelní betlém nezapomeneme. Bude postaven v dětské kapli a navštívit jej budete moci i s dětmi tradičně po oba sváteční dny (25. a 26.12. od 10 do 16 hod.). Bude vás čekat průvodce s výkladem.

Živý betlém

Živý betlém v zámeckém parku se letos rovněž konat nebude. Přesto jsme vymysleli jeho variantu. Vedle kostela bude stát chýše se Svatou rodinou a ovečkami. Takže letos vsadíme na ovečky (ty se totiž mohou i v době pandemie shromažďovat bezlimitně :)

Požehnané svátky Narození Krista Pána a především dny naplněné Božím pokojem přeje Otec Jiří

Vydala dne 24. 11. 2020 Farnost svatého Martina v Blansku pro vnitřní potřebu. Pokud máte náměty nebo příspěvky, nebojte se a pošlete je na mail: plastiksvmartina@gmail.com

Všechny aktuality na www.farnostblansko.cz